

[Gunnar Fog-Petersen.]

Ordfører rigtig sagde, at man skulde spørge, hvorledes de syntes, vi skulde afgøre det. Det ærede Medlem fremhævede gentagne Gange dette, at vi skulde spørge den juridiske Professor og Indenrigsministeriet om, hvorledes de syntes, vi skulde afgøre Valget, og dertil sagde jeg: Nej, det kan vi ikke være bekendt at spørge om, det maa vi virkelig selv tage Ansvaret for. Men det ærede Medlem fastholdt sit Standpunkt. Det er ikke første Gang, noget saadant er foregaaet i et Udvalg. Det er ogsaa sket, dengang det ærede Medlems Parti havde Flertal sammen med Det konservative Folkeparti, at Flertallet, hvis man havde spurgt saadan, at man syntes, at nu var der spurgt nok, og nu skulde Sagen afgøres, besluttede, at nu skulde der ikke spørges mere; det er altsaa ogsaa det, der er sket i dette Tilfælde. Alting skal have en Ende, og der er ingen som helst Grund til at vise Sagen tilbage til Udvalget. Den er behandlet paa ganske samme Maade, som vi plejer at benytte i Landstinget. Jeg anbefaler at stemme imod Forslaget.

Rytter: Jeg synes, at det Forslag, der er fremsat af det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch), er godt. Det er dog farligt, som Regeringspartierne nu kaster sig over formelle Udtalelser om Behandlingsmaaden. Det har jo aldrig været det ærede Medlems Mening, at Behandlingsmaaden ikke skulde have været elskværdig, som den plejer. Men den Behandlingsmaade, som har været sat under Drøftelse her, er den, at vi ikke i Udvalget — saaledes som vi altid plejer — har kunnet faa de Oplysninger, vi har ønsket. Behandlingsmaaden har været absolut elskværdig, men disse Oplysninger er blevet nægtet os, og det er det, der er blevet protesteret imod fra mit Partis Side. Det er første Gang det er sket i den Tid, jeg har været her, og derfor kan jeg fuldt ud billige, at Landstinget siger: Lad os bare faa de Erklæringer. Vi staa fuldkommen frit og uafhængigt af de Erklæringer og kan afgøre Sagen bagefter, som vi finder det rigtigt, men lad dog Mindretallet faa Lov at indhente de Oplysninger. Selvfølgelig drejer det sig om Oplysninger. Det ærede Medlem sagde, at jeg vilde have spurgt: Hvad mener De? Nej, det vilde jeg absolut ikke — jeg har Koncepterne liggende —, men det var Argumenterne, vi vilde have frem.

Unmack: Som Sagen har udviklet sig, vil jeg ogsaa stemme for, at Sagen

sendes tilbage til Udvalget til nærmere Behandling, og jeg vil føje til, at jeg selvfølgelig — hvad jeg ogsaa gav Udtryk for, da jeg tidligere havde Ordet — anerkender Udvalgsformandens Arbejde i Udvalget. Der har ikke været udvist nogen Uvenlighed; det har været en overordentlig behagelig Forhandling, vi har haft, men jeg har maattet tilslutte mig dette, at et Mindretals Ønsker bør opfyldes, naar de ikke forhaler Sagen i betydelig Grad.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslaget om at standse Sagens Behandling og vise Sagen tilbage til Udvalget *forkastedes* med 41 Stemmer mod 32.

Forhandlingen om Udvalgets Indstilling genoptoges.

J. S. Foget: Jeg vil gerne takke det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) for den Opmærksomhed og Venlighed, han viste mig. Jeg skal straks indrømme, at jeg har lagt Mærke til, at Forholdene her er anderledes end i Folketinget, idet det i Folketinget altid var Formanden, der paatalte Medlemmernes Udtalelser, medens jeg forstaar, at i Landstinget er det Medlemmerne, der gensidig paataler hinandens Udtalelser.

Formanden: Jeg maa dertil bemærke, at det ærede Medlem tager fejl. Naar jeg ikke paatalte de fremsatte Udtalelser, var det, fordi det ærede Medlem er et nyt Medlem, som jeg vilde have vist det Hensyn personlig at henvende mig til ved Mødets Slutning for ikke at udsætte det ærede Medlem for Paatale.

J. S. Foget: Jeg takker den højtærede Formand for denne nye Venlighed. Men naar nu det ærede 8de Medlem for 6te Kreds er saa uhyre elskværdig over for mig, som det viser sig, saa maa jeg sige, at jeg nærer ogsaa en meget stor Sympati for det ærede Medlem, hvad jeg gerne vil understrege ved at stille et Par Spørgsmaal, som jeg formoder det ærede Medlem med sin særlige Venlighed over for mig vil besvare. Vil det ærede Medlem med sine Udtalelser mene, at man ikke skal holde sig til Loven, men at man altid skal holde sig til en praktisk Bedømmelse af en foreliggende Sag? Og dernæst: Er det ikke rigtigt, at det, Debatten her drejer sig om, er et Mandat enten til Socialdemokratiet